se waese tüdruko kätte palio kerjata; ep olle minna innimeste käest kül tännini weel kerjanud; agga kui ehk kord ka peaks kätte tullema, ei kerjaks minna siiski mitte nisuggusse waese käest, kui teie, armas isand, ollete. Eest waene, wägga waene mees woite tõeste kül olla, et waese tüdrukule, kes teid on orjanud, ei joua teie toidust anda, sest et ta nüüd ei joua ennam orjata. — Kaupmees pistis minnema, agga südda tunnistas ta wasto, ja Langenborn palkas rahwast, et piddid waese tüdruko ta urtsikusse kandma. Ei tunnud temma tüdruko, egga polnud temma ka ta suggulane, agga mis siis sest. Langenborn armastas Jesust, ja et woind, kui agga waese waewast kuulda sanud, ei milgi wisil, omma armastust Jesusele selgeminne üllesnäidata, kui et tüdruko läks korristama. Agga mis weel ennam? Temma tubba olli kitsas. Kambris maggasid ta tütred, agga toas mees isse omma naesega. Polnud haigel siis maggamisse asset seäl. Agga kohhe pandi tedda keigepar-

rema wodi sisse, issa ja emma heitsid kambre ja tütred teggid ennestele ölgede peäle tuppa asset, kus haige olli, et kohhe woisid tedda aidata, kui tarwis. — Agga waese wallo läks ikka sedda kibbedamaks, sedda ennam temma se walle tohtre rohhud prukis. Agga sellegi polest piddi abbi leidma.

Langenborn olli ühhest moistlikkust ja waggast tohtrist kuulda sanud. Selle jure temma läks. Said pea tutwaks teine teisega, ja tohter wõttis Jummala pärrast hoolt kanda se waese haige eest, ja Jummal andis temma rohtodele sedda wägge, et tüdruk näddalaga jubba terweks sai. Tohter sai nüüd Langenborniga weel sedda tutwamaks ja näggi pea ärra et olli öige mees ja Jummala laps. Said siis teine teisega öigeks süddame-sõbraks ja tullid tihti teine teisele Jummala sannaga ennast maenitsema ja tröstima.

* * *

Armas Jesus! nenda on sul iggas paikas hinged, kes armastusses on So sarnatsed.